

De Drietand

Hallo beste clubleden, Neptuners ! Als jullie dit clubblad in handen krijgen is het duikseizoen alweer volop aan de gang. De eerste "Scheldeduiken" zijn ondertussen een feit, al dient gezegd dat de voorbije weken, en dan bedoel ik vanaf begin mei, het weer nog niet echt heeft willen meewerken. Maar niet getreurd, het seizoen is nog lang ...

We kunnen van een, zij het bescheiden, maar toch feestelijke uitgave spreken, want dit is ondertussen al de vijfentwintigste uitgave van "De Drietand"!!

In dit blad vind je uiteraard de gebruikelijke ingrediënten , waaronder het stukje mariene biologie, waarin we vandaag de Noordzeekrab behandelen.

Ook de vernieuwde ledenlijst kan je terugvinden en zoals steeds... als je merkt dat jouw persoonlijke gegevens niet correct zijn of ontbreken, geef dan een seintje of stuur de verbetering door naar : freddy.vangoethem@skynet.be

Uiteraard zijn er ook onze gebruikelijke aankondigingen, waaronder de clubbarbecue en het mosselstijfje, twee evenementen om nu al in je agenda te noteren!

Onze reporter van dienst, Harry Voet zorgde ook voor een samenvatting van het Ardennen-weekend van 16 en 17 april l.l. te Alle sur Semois. Een nieuwe en schitterende locatie, U leest er alles over!

We hebben ondertussen ook nog goed nieuws vernomen in verband met het "oud zwembad" in Mechelen. De kogel zou nu eindelijk door de kerk zijn, het oude zwembad blijft behouden en zal worden gerenoveerd! We zullen nog wel even geduld moeten oefenen vrees ik. Als alles vlot verloopt zal er ten vroegste eind 2009 terug gebruik kunnen van gemaakt worden... Wie er meer wil over vernemen kan terecht op volgende link : <http://www.nieuwsblad.be/Article/Detail.aspx?ArticleID=GCSEVJAP>

Tot slot nog even dit: Zoals U ondertussen allicht weet, bestaat onze club dit jaar 45 jaar! Reden genoeg om het feest dat we hebben gehad op "den boot", nog eens dunnetjes over te doen! Deze viering zal doorgaan op 28 januari 2006 in Boechout, een datum om nu al vrij te houden! We houden U verder op de hoogte...

Er rest mij nu nog alleen je veel leesplezier te wens, en zoals gewoonlijk : doe het veilig !

Datum nu reeds vrijhouden!

M.D.C. Neptune viert haar 45 jarig bestaan op :

zaterdag 28 januari 2006

**in zaal California
Sint Bavoplein 17 Te Boechout**

Meer details volgen ...

M.D.C. NEPTUNE

**MOSSELFESTIJN
OP ZONDAG 14 AUGUSTUS**

**OP DE PARKING TE WEMELDINGE
(BENEDEN)**

**HET IS HOOGWATER OM 10.25H
WIE WIL MEEDUIKEN DIEN OM 9H TER
PLAATSE TE ZIJN !!!**

**WIE NIET MEEDUIKT, MAAR WEL
MOSSELEN WIL ETEN, DIEN TEN
LAATSTE OM 10.30H TER PLAATSE TE
ZIJN OM ZIJN PORTIE TE BESTELLEN.**

**LAATKOMERS LOPEN HET RISICO GEEN
MOSSELEN TE HEBBEN!**

M.D.C. NEPTUNE

**CLUBBARBECUE
OP ZONDAG 17 JULI**

OP “DE PUNT” TE WEMELDINGE

**WIE WIL MEEDUIKEN DIENT TEN
LAATSTE OM 10.30H TER PLAATSE TE
ZIJN !**

**(ZOALS NAAR GEWOONTE BRENGT
IEDEREEN ZELF VLEES EN BBC MEE)**

Brigitte Schippers en Antoon Huylebroeck

**legden met succes de zwembadproeven af en deden de 5 voorziene
buitenduiken, zij behaalden hun**

1* Duikbrevet...

en mogen zich voortaan dus “echte duikers” noemen

Dikke proficiat !!!

De Noordzeekrab (Cancer pagurus).

n

Noordzeekrabben worden door duikers in de Oosterschelde regelmatig opgemerkt, doch de meesten onder ons kennen hen vooral omwille van hun culinaire kwaliteiten maar weten veel minder af van de natuurlijke leefgewoonten van de Noordzeekrab.

Volwassen exemplaren kunnen 20 cm lang en 30 cm breed worden. Zij beschikken over vier paar looppoten en één paar schaarpoten, de looppoten zijn een stuk korter dan de schaarpoten. Zoals bij de meeste krabben is het achterlijf onder het pantser geslagen. Aan dat achterlijf kan je ook herkennen met een mannetje of een vrouwtje te doen te hebben. Bij een vrouwtje is het achterlijf immers veel breder.

Wanneer krabben groeien, groeit het pantser niet mee en dit moet dus regelmatig worden afgeworpen. Wanneer ze uit het oude pantser zijn gekropen, nemen zij op korte tijd zeer veel water op waardoor ze gaan zwellen en dus groter worden. Daarna maken ze een nieuw pantser, passend bij hun grotere lijf...Zonder pantser hebben krabben een zacht velletje en zijn dan erg kwetsbaar, daarom verblijven zij tijdens de vervelling in hun schuilplaats tot het nieuwe pantser helemaal is uitgehard.

Jonge krabben vervellen zeer vaak, tot ééns per maand. Bij oudere exemplaren valt dit ritme terug tot eens per jaar.

Noordzeekrabben zijn vooral 's nachts actief. Dan gaan zij op zoek naar zeesterren, schelpdieren en ook wel dood aas, maar het zijn vooral keien in het kraken van schelpdieren.

Zij ademen met behulp van kieuwen, net als vissen. Bij de krabben zitten de kieuwen verborgen in kieuwkamers onder hun rugschild, aan de voorkant. Met een flapje bij

de poten gaat het water naar binnen, en via openingen in hun antennen, die tussen de ogen zitten, weer naar buiten.

Noordzeekrabben zijn na +/- 5 jaar volwassen en planten zich dan eens per jaar voort zo tussen juli en september.

Een mannetje dat wil paren houdt een vrouwtje stevig vast onder zijn lichaam en blijft daar geruime tijd aan vast hangen. Hij wacht dan tot het vrouwtje gaat verschalen, want dan pas kan het sperma worden ingebracht.

De scheiding zal pas opnieuw gebeuren als het schild van het vrouwtje volledig is uitgehard. De eitjes worden in het lichaam van het vrouwtje overigens niet direct bevrucht. Als de omstandigheden ondermaats zijn kan dit zelfs enkele jaren worden uitgesteld. Eens bevrucht worden de eitjes 7 tot 9 maanden megedragen aan de achterpoten. Als de jongen uitkomen, zweven ze eerst een tijdje tussen het plankton om zich daarna definitief op de zeebodem te vestigen.

Noordzeekrabben komen voor in de Noordzee, de Oosterschelde, het Kanaal, de Atlantische Oceaan, en rond geheel Groot Brittannië en Ierland. Ze houden zich op van net onder de laagwaterlijn tot wel 300 meter diepte. De grootste vijand van deze krabben (na de mens, wel te verstaan) is het "krabbezakje". Deze parasiet is te zien als een geel zakje tegen het achterlijf van de krab. Met een stelsel van vertakte draden dringt deze parasiet overal door in het krabbenlichaam. De krab gaat hieraan niet meteen dood, maar paren en vervellen is niet langer mogelijk...

Alle sur Semois, een schot in de roos !

Een nieuwe rivier, een nieuw hotel ... Het vooruitzicht op ons traditionele sportieve en gastronomische weekend in de Ardennen beviel Neptune opperbest, want nieuwsgezind is hij wel! En hij was niet de enige, want niet minder dan 30 Neptuners vonden elkaar op 16 april 2005 in de bar van "Hostellerie Le Charme de la Semois"! Bedoeling was uiteraard het "stof van de reis" door te spoelen met een koffie of - in mijn (en veler) geval - een schuimende pint. Er viel, zoals vroeger vaak wel het geval was, geen enkel verhaal over verloren rijden op te vangen, dus denk ik dat de routebeschrijving accuraat was of ... dat er velen over een GPS beschikken. Het meegebrachte boterhammetje werd nadien op de kamer met smaak verorberd. Mooie kamer overigens! Prima bed, TV, uitstekende badkamer ... niks tekort! Meteen daarna was het al tijd om zich in het duikpak te wurmen en te verzamelen op de parking achter het hotel voor het transport naar de vertrekplaats van de zwemrally. Maar liefst 16 dapperen kwamen dit jaar op de startfoto's terecht die Brigitte en anderen elk jaar plegen te nemen : Jean-Pierre, Filip en Karen, Britt, vergezeld van haar vriend, Stefanie en Reinaut, Thibaut, Mark (M-B), Anton, Jacques (G), Erwin, Sara, Sam, Freddy en mezelf (Harry). U zegt? ... Inderdaad, als kenner merkte U dat meteen juist op: de Jef (VV), die er anders altijd bij is, moest ditmaal – noodgedwongen door een opgelopen sportblessure – forfait geven en bij de supporters achterblijven. Keerzijde van de medaille was echter, dat hij onderhavige schrijvelaar aansprak om, als zijn vervanger, samen met Freddy, de "bezemwagen" te verzorgen. Zoiets had ik nog nooit gedaan! Altijd had ik mijn titel van "Altijd de eerste in de Lesse", welke Roger (M., alias "Sloef") mij ooit als scherts op een beker(tje) gekleefd overhandigde. Vermits zulk een titel echter elk jaar moet verdedigd en verdiend worden – zo vind ik – fungeert hij nu al enkele jaren als wisselbeker en ben ik hem al eens kwijt geweest aan Erwin. Na het echter eens aan de lijve ondervonden te hebben, ben ik er van overtuigd geraakt dat "Altijd de **laatste** in de Lesse" eigenlijk véél

zwaarder valt dan de eerste en dat het dus opportuun zou zijn daar ook eens een beker(tje) voor te reserveren! Voor zelfopoffering dan! Chapeau voor de onbaatzuchtige achterhoede, die de voorbije jaren vermoeide, gestrande of ontmoedigde pechvogels weer op dreef placht te helpen! In het begin lukte het me wonderwel om achteraan te blijven. Vooral de clubjeugd nam de raad om steeds te blijven palmen, teneinde warm te blijven, goed ter harte en ging er gezwind als forellen vandoor. In no time waren ze uit het gezicht verdwenen! En het moet gezegd: Het was goed zwemmen in de Semois! Overal was de waterdiepte heel behoorlijk, gemiddeld zowat 70 cm schat ik, maar er was ook een moment dat ik met mijn 1,80 m slechts net de bodem kon raken zonder kopje onder te gaan. Nergens op het hele traject raakte mijn aankomend (bier-)buikje de bodem, behalve dan net voor de aankomst, maar daar was dan ook een rudimentair dammetje van opeen gestapelde stenen. Uitstekend geschikt om de aankomst niet voorbij te schieten!

De stroming was vrij behoorlijk, al kreeg je in vergelijking met de Lesse of de Ourthe vaak de indruk dat het aanzienlijk trager ging, maar als je met je neus vlak over de keien voorbij raast, dan lijkt dat mijn inziens sneller te gaan dan wanneer er meer afstand is.

Hinderlijk voor de snelheid vonden sommigen het overal aanwezige "wier". De dames vonden het vooral griezelig. Toch kon men door in de geulen tussen de plantenbossen te blijven dit euvel best vermijden indien men zeer regelmatig het hoofd eens boven water verhieft.

Dat "wier" (en nu komt het pedante onderwijsduiveltje even mijn pen overnemen! (soort beroepsmisvorming) U kan dat echter gezwind ontwijken door meteen bij volgende alinea verder te lezen! Zeg niet dat ik U niet verwittigd heb!!!) is eigenlijk helemaal geen wier of alg, maar wel een zaadplant die onder de naam "vlottende waterranonkel" door het leven gaat. Neptune, die uiteraard voor alle onderwaterleven belangstelling heeft, kent hem eigenlijk beter onder de Latijnse benaming *Batrachium fluitans*, want dat is

voor hem zijn moedertaal. U gaat de naam toch niet vergeten als U volgend jaar weer over de plant in kwestie praat? Zo worden we een club met niveau! Wil je dan je gesprekspartner nog meer overdonderen, dan kan je er aan toevoegen dat tot diezelfde ranonkelfamilie ook de boterbloem behoort. 's Zomers merk je dat goed aan de duizenden witte bloempjes die het water van de Semois tot een bloementapijt omtoveren, want op hun kleur na zijn het net boterbloempjes. Hier en daar kwam ook het "teer vederkruid" (*Myriophyllum alterniflorum*) op, maar dat is ondanks zijn wat roodachtige kleur niet zo opgefallen omdat het sterk in de minderheid was.

De zichtbaarheid onder water was uitstekend en vermits ik toch achteraan moest blijven had ik ruim de gelegenheid om van dit natuurlijk aquarium te genieten, maar het waren vooral kleine forellen, elritsen en voorns die ik zag. De kopzwemmers in de race vertelden echter serieus grote exemplaren gezien te hebben (en verjaagd!). Een maand of zowat eerder, toen we een verkenningswandeling maakten langs de oever, hadden we naast flink grote forellen ook dito rivierbarbelen, één snoek en vele voorns opgemerkt.

Filip, die ruime tijd braaf achter gebleven was, bij Karen en Britt, was op een gegeven moment verdwenen. Een aantal jaren geleden, in de Ourthe, kwam hij ruim na tijd toe over de eindmeet met twee rivierbarbelen van panklare afmetingen onder zijn pak verstopt. Hoe hij die toen in 's hemelsnaam met de blote hand te pakken heeft gekregen is me nu nog een raadsel! Dat zou mij niet lukken!!! Ik verdacht hem er dus van bezig te zijn met een herhaling van zijn stunt, maar toen we toekwamen bleek hij al aan de wijn te zitten. Het tempo van de twee onder onze hoede achtergelaten dames lag niet erg hoog en werd van langsom trager. Karen was erg moe en moest voortdurend door Freddy aangemoedigd worden om door te zetten, terwijl haar dochter Karen kloeg over pijn in haar voet (naar ik later vernam, door een ski- blessure). Ze zwommen bovendien steeds nabij de oever, net daar waar de waterplanten

het lastigst waren en de stroming het minst. Het werd me dus van langsom moeilijker om ze niet per ongeluk voorbij te steken, terwijl ik het ook wat kouder begon te krijgen. Om me even in het warm te kunnen zwemmen draaide ik me dus verschillende keren stroomopwaarts om even "surplace" te doen. Uit nieuwsgierigheid heb ik toen maar eens uitgeprobeerd welke soort palmslag het meest effectief is om dit te doen: een brede palmslag, met een amplitude van ongeveer 40 cm of een korte en dus snellere slag, met een amplitude van 10 à 15 cm. Met de brede slag was het moeilijk en zwaar om ter plaatse te blijven, terwijl het met de korte snelle slag uitstekend lukte en goed vol te houden was. De forellen, specialisten terzake, zie je dat overigens ook net zo doen. Wat men mij lang geleden, tijdens de opleiding, al voorhield over het zwemmen met palmen strookt dus volledig met de waarheid. Probeer het volgende keer zelf maar eens uit!

Behalve door de kou begon het bezemwagen spelen mij echter nog op een andere (om het op te biechten) meer genantere manier zwaar te vallen. Maar kom, zelfs de astronauten doen het! Met het schaamrood op de wangen, moet ik dus vermelden dat ik - en het was (erewoord!) de eerste keer! - in mijn pak geplast heb. Meteen is dan ook mijn geheim verraden waarom ik bij vorige gelegenheden "Altijd den eerste in de Lesse" was. Geen eerezucht, maar pure noodzaak was de drijfveer! Ook al had ik al van talrijke makkers gehoord dat het zo "zalig warm" aanvoelt - en dat was inderdaad ook zó - ik doe het liever niet meer. Ik zal dus uit het water moeten komen en een boom opzoeken in het vervolg! Toch was ik niet de enige die daar in hoge nood was langsgesproken, want op de bodem ontdekte ik iets wat na opduiken een volledig intact eendenei bleek te zijn. Ondertussen had Freddy opdracht gegeven de taak op te splitsen. Hij zou bij Karen blijven, ik bij Britt. Dus vroeg ik Britt, die zwaar afzag van haar voet, of het zou helpen als ik haar wat voortsleepte en zo kon ik tegelijk ook mijn spieren wat opwarmen. Op die manier bereikten dus twee gearmde koppeltjes de eindmeet, die vlak naast ons hotel lag. Nog

een geluk dat onze respectievelijke vrouwen niet al te jaloers zijn uitgevallen!
Jacques (G), die als eerste was aangekomen (Een dikke proficiat overigens!), had 1 uur en 15 minuten over het nieuwe traject gedaan, terwijl wij 35 minuten later arriveerden. Het nieuwe traject is dus uitgetoetst en acceptabel bevonden! Wat me verwondert is dat de “jonge leeuwen” (in de volgorde zoals ze na Jacques toekwamen, wel vooropgezet dat mijn informatie klopt!) Sam, Thibaut, Erwin en Sara zich dan toch maar weer gewonnen hebben gegeven aan een veteraan! Ik hoop maar dat ze zich die schande aantrekken en zich volgens jaar niet wéér laten doen door een “oudje”. Trainen, jongens!!!
Van de 15 flessen glühwijn, gemengd met één fles rum, schoot er och arme nog maar een halve ketel over toen de martelaars van de achterhoede toekwamen en ook de aangeboden suikerwafeltjes waren al verdwenen. Vooral dat eerste feit ligt me zwaar op de maag, terwijl ook de tijd om er van te genieten bij het gezellig napraten tot de helft gereduceerd was. Mijn zelfmedelijden (nog afgezien van andere motivaties, zoals vermeld) is dus zo groot dat de jonge garde het volgend jaar met mij echt niet gemakkelijk zal hebben om me te kloppen! Ben eens benieuwd of ze dat zomaar gaan laten gebeuren. Dus: trainen, jongens!!!
Prettig was wel dat niemand van ons zich nog moest opofferen om sober te blijven teneinde veilig vervoer te garanderen. Niemand hoefde nog de wagen in! Toch heb ik sterk de indruk dat de mix lang geleden steeds een zwaardere klop van de hamer gaf omdat er altijd onverlaten (Hugo en broer Mark (T), Erik, Ronny e.a.) waren die er – zodra de voor de drank instande dames omkeken – vlotjes één (meerdere?) flesje(s) sterk spul bij goten. Het gevolg was, dat men daarna, onder de warme douche in de camping te Celles, nog nauwelijks uit zijn pak geraakte. Enfin,

ditmaal lukte het me toch ook niet al te best. Van wijn krijg je pas dorst, dat is bekend en dus maakten we voor het eten nog een kort wandelingetje naar een terras langs de Semois, want - eveneens bekend – bier is daar goed voor!
Het gastronomisch avondmaal was uitstekend! Ik ga hier geen opsomming geven, maar volstaan met de opmerking: Als je er niet bij was, had je ofwel ongelijk of zware pech. Geen clubgebeuren zonder speech – dat is al sinds voorzitter Georges (nu erevoorzitter) een traditie – en dus dankte Jef (VV) het feestbestuur voor de puike organisatie. Van haar kant dankte Brigitte namens het feestbestuur de aanwezigen voor hun deelname en reikte “als aanmoediging” de beker uit aan de eerste jongere, zijnde Sam! Oei, jongeren! Zo’n affront zou ik me – mocht ik nu nog een jongere zijn - niet meer laten welgevallen: uit compassie een beker krijgen! Dat zou volgend jaar niet meer waar zijn, al moest ik me elke training afbeulen! Spijtig genoeg konden mijn vrouw en ik niet het hele weekend meedoen (omdat we verdomme naar een communiefeest moesten) en dus kwamen we wat later aan de ontbijttafel. De hele bende was toen al praktisch klaar met het ontbijt, teneinde vroeg genoeg aan de geplande wandeling te beginnen. Ik denk dat het heel goed moet zijn geweest of anders te weinig, want wij stonden voor een leeg buffet. Met amper één broodje en een schelletje kaas konden we het stellen, wat meteen een minpunt was voor het hotel. Maar wees gerust, we hebben het overleefd! Ik denk dat de wandeling langs de Semois tot in Vresse (een dorp met terrasjes!) best fijn was, tenminste bij de verkenning vooraf was ze prachtig. En vermits we een kaart hebben waarop meerdere andere wandelingen zijn aangeduid, denk ik dat het best zou kunnen dat we voor een aantal jaren naar Alle weerkeren. Onze eerste keer aldaar was voor mij zeker meteen een schot in de roos! Tenzij Neptune weer nieuwsgezind zou zijn dan.